

ԽՆԴՐԵՑԻ ԵՒ ՏՈՒՍԻ ԻՆՁ ՀԱՆՃԱՐ
ՀԱՅՑԵՑԻ ԵՒ ԵԿՆ ՅԻՍ ՈԳԻ ԻՄԱՍՏՈՒԹԵԱՆ *

ԱՍՏԵՂԱԼԻՑ յանդորր պահու ՚ի գիշեր,
Սինչ տիեզեր համայն լուր դադարեր,
Եւ մահացուաց լ' եկց ողջոյն քաղցր ՚ի նինջ,
Հանդէկն բիրբ ՚ի տունջեան ամբօխց,
Գաբաւոնի նսեմ՝ բլրոց ՚ի կատար,
Գիշերց արփին ճախր առնոյր նազաքայլ,
Եւ արծաթեաց ճաճանկոց ցոլք ընդ եթեր,
Նշուլէին ՚ի վառ ՚ի վառ դերդ լապտեր,
Վսեմախառ կախալ լերինն ՚ի վերայ,
Ուր կայր կանդնեալ խորան փառաց Եհօփայ,
Ի զօրութեանց Տեառն ուխտի Տաղանակ,
Օսր քրտլեք շուրջ Զահէին վեցթեւեանք,
Ի սրբախայրն անդ լուծթիւն տիրէր խոր,
Յոր լոյս տային պահք եօթնասեղեցք ոսկեծոյլ,
Ի զեւտացւոց քահանայից կամ դպրոց,
Ի սէին ոչ եւս ձայնք օրհնից սողմասաց,
Այլ ՚ի սեղանն ուր քառութեան մատչէր զահ,
Ո՛վ հրաշալեացս կայր Թադակալ մի գլուխ,
Ենկեալ ՚ի ծաւեր աղերարելու ՚ի վէմն այն,
Ուր Արքութիւն Արքութեանց Տեառն է խորան,
Մատաղարցոյ է սա մանուկ գեղազեմ,
Բնդ վարդս արտիցն շողէր ճակատն իւր վսեմ,
Օջոք ասակզունք աչաց յառեալ ՚ի վեր կոյս,
Ուստ՝ արտասուաց ուղխք գնային յորդահոս,
Եւ ձեռն ՚ի կուրծս ուր սիրտ տրտիւր բարտիւր,
Չայն խանդավառ այսպէս դուէր բարբառէր,
«Ո՛վ որ զաթոսդ եղեր աստեղց անդ ՚ի ծիր,
Յաղեղն երկնից հաստատութեան լայնալիր,
Խորայելի և Յակովբայ մեծդ Ըստուած,
Եւ յաջորդացն նային իմոց նախահարց,
Օսր տիեզերք փառաբանեն համօրէն,
Տիւն գիշերոց և դարք դարուց քարոզէն,
Ըմենիշխան Ըրարչագիւտ հաստեկոց,
Ոյր առաջն սարսին դահլւյք արբայից,
Օքեզ Վորէր փառաւորէ և Հերմոն,
Ի Յորդանան խիլիս կարդաց քոյդ զանուն,
Ուր պճնեցեր յոգի շորհաց ՚ի պէսպէս,

* Իմաստունն :

Տանն զՎիրայեան և զՀարոյն և Սոփեսս .
 Եւ զՎաւիթ ՚ի մէջ եղբարցն ընտրեցեր ,
 Եւ բան եղեր զաթոռ նորին հաստատել .
 Յորդուց յորդիս և սերնդոց ՚ի սերունդ ,
 Բնկալ և արդ տրուպ մանկանս իմ զազօթ .
 Հեղ ՚ի յիս տէր ոչ դանձս ոսկւոյ բարելից ,
 Ի՞նչ ճոխութիւնս արքայապանն վայելից .
 Եւ շնորհացդ իմաստութեան ոգի քո ,
 Յօղել ՚ի միտս ցօղ դիտութեան հանձարոյ .
 Եւ սիրտս յամբիժ ՚ի զգացումս սեւեռել ,
 Ի քոյդ պաշտօն ՚ի սէր և յահ տողորիլ .
 Օ՛ր մի շաւիղքս խոտորեացին իմ ամիւրձք .
 Եւս է մաղթանքս , այս է սրտիս իմ անձուկոյ .
 Օյդ ընդ բանիցս դղրդեցաւ երկրիս գունտ ,
 Փառք տեառն իջին ՚ի խորանին ընդ ծածկոյթ .
 Եւ ամպք լուսոյ շուրջ պարփակեալ անթափանց ,
 Ի շանթ մըրիկ ծածկեցին զվայրն ՚ի յաչաց .
 Յոր անմահից և հոյլ ՚ի հոյլ զուարթնոց ուարք ,
 Յօրհներդս ձայնից և ալելուաց ՚ի նուագ .
 Փառատրէր ՚ի բամբ տաւիղ եօթնաղեան ,
 Օ՛ր Լիւն , Դ Լ , Սուրբ , Սուրբ , Սուրբ , Տէր զօրութեանց .
 Եւս յամպոց օրոտաձայն ել բարբառ ,
 «Տամբեղ ահա ոգի շնորհաց և հանձար .
 Մանուկդ ամբիժ զոր խնդրեցեր անձկայրեաց ,
 Եւ ընտրեցեր գեր բան զփառս աշխարհաց .
 Իմաստնադոյն ՚ի մահացուաց լիցիս դու .
 Ար յանցելումն և որ յապոյս և յայծմու .
 Եւ և բացցին քեզ բովք սոկւոյ Աբաբաց .
 Գանձք Տիւրոսի . աւարք Սաբայ և կղզեաց .
 Լաւնորդել Իսրայելի Յակովբայ ,
 Եքեղաշուք փայլեալ ՚ի փառս յարակայ » .
 Յայս յայն Լիւն հատաւ յամպոյն ճառագայթ ,
 Ըղ կաթեցաւ յարքայապաննն ՚ի գազաթ .
 Եւս փայլակք եղին շանթիք և՛ ամպք անհիտ ,
 Եւ վերացաւ բանակ զուարթնոց ետ ընդ ետ .
 Եւ և արքայն և եգ զթագն ՚ի տեղին ,
 Յոր վերայ ոտք կացեալ էին Ամահին ,
 Եւ մատուցեալ զուարակաց խոյլց զահ .
 Երկցս անգամ երկիր եպագ մինչ ՚ի հող .
 Ի ճակատն իւր շող շնորհաց գեղայոյս ,
 Ի Սիւնէ փառաց ծագէր արշալոյս .